

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hova az előfizetések és a lap átvételére vonatkozó felszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSSETT, Mária-utca 1-56 szám
 I. EMELET
 hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adandók.

Művelők:
 a kiadóhivatalban vételek 151

Olcsó husnak hig a leve.

Pécs, 1895. július 10.

Mikor az állami anyakönyvvezetésről szóló törvényjavaslat alkotmányos tárgyalás alá került, alig emelkedett hang, mely azt elvi szempontból ellenezte volna, mert csak némileg is tartható elvi ellenvetés nem is volt felhozható, mindenki tisztában lévén azzal, hogy az anyakönyvvezetés a felekezetek kezében, a mennyiben anyakönyveiknek polgárjogi vonatkozásaikban közhitelesség tulajdonított, nem egyházi, hanem az államhatalom által átruházott feladatot képez, az államnak joga van tehát a polgárjogi közhitelességet az egyházi közegek által vezetett anyakönyvektől megvonni s az anyakönyvvezetést a saját közegei által teljesíttetni.

De ha elvi ellenzés nem is volt lehetséges, annál több célszerűségi, politikai ellenvetés merült fel, melyeknek egynémelyike talán több figyelembe vételt is igényelt volna, mint a milyenben részesült.

Ilyen ellenvetés volt az, hogy hazai viszonyaink közt nem fogunk találni elegendő képzett és megbízható egyént, kit az anyakönyvvezetéssel megbízhatnánk, mert az anyakönyveket könnyen hozzáférhetőkké kellvéni tenni, sok anyakönyvvezetőt kell majd kinevezni, már pedig a pap és tanító törvény által ki lévén zárva eme tisztviseléséből, igen sok kerületbe úgy kell majd importálni anyakönyvvezetőt. Ez az aggodalom szülte aztán azt a nézetet, hogy az anyakönyvek államosításával várni kellene a közigazgatás államosításáig, mintha bizony a közigazgatás államosítása képes lenne minden faluba Cicerókat ültetni.

A leghathatósabb ellenvetés azonban a zsebünk érdeklő aggodalom volt. Azt mondták, hogy az anyakönyvvezetés, mely most a felekezetek kezében elég tisztességesen fungál s az államnak egy krajcárjába sem kerül, állami kezelésbe véve óriási új terhek forrásává lesz, melyek az oly nagy áldozatok árán helyreállított pénzügyi egyensúlyt felforgatni fogják.

Ettől az ellenvétéstől megijedt a kormány, s a helyett, hogy nyílt őszinteséggel kijelentette volna, hogy bizony ez az új állami intézmény sokba fog kerülni, de a ki akarja a célt, annak akarnia kell az eszközöket is, rendes szokása szerint el kezdett taktikázni s letagadta a létesítendő állami anyakönyvvezetés költséges voltát. Azt mondta, hogy az anyakönyvvezetést majd rászózzuk a törvényhatósági és községi tisztviselőkre, kik ezt díjtalanul, vagy legrosszabb esetben nagyon csekély tiszteletdíj fejében tartoznak elvállalni, hisz az anyakönyvvezetés ugyanis csak csekély megterheléssel járó mellékfoglalkozás lesz, melyet az illetők csupa szórakozáskép is teljesíthetnek fognak. Ahol pedig erre alkalmas tisztviselő nem akad, ott majd vállalkoznak rá egyes áldozatkész hazafiak, akik a kellő képzéssel is, meg azzal a nemes ambícióval is bírnak, hogy a hazának önzetlenül szolgálatokat tegyenek.

Mindezek a rózsás reménykedések azonban csakhamar párává foszlottak, mert először is azok a községi elöljárók, kikre a törvény 7. §-a számított, igen nagy részben nem váltak be az anyakönyvvezetői tiszt betöltésére alkalmas közegekké; sok helyt a kellő képzés, másutt a megbízhatóság hiánya, ismét másutt az egyéb hivatali teendők sokasága tette lehetetlenné a községi tisztviselőknél kinevezésre való ajánlását; azokkal az önként ajánkozó magánegyénekkel pedig éppen úgy jártunk, mint az 1877. évi XXII. t. c. által kilitásba helyezett békebírákkal: senki, vagy fehérlőként csak itt-ott akadt egy jelentkező, de a kötetekre menő életbeléptetési rendeletek megjelenése után, melyekből látható, hogy bizony az az anyakönyvvezetői állás nem valami „sine cura” lesz, hanem nagy felelősséggel, munkával és lekööttséggel jár, ezek is sietnek visszaszívni ajánlataikat s egymásután jelentik be, hogy nem kérnek a tisztességből.

Baranya vármegyében még huszonhárom anyakönyvvezetői állás lóg a levegőben, mert az illető kerületekben nincsen arra való ember. A miniszter, hiven a kormány által tett abbéli ígé-

rethez, hogy az anyakönyvvezetés nem fog sokba kerülni, 400 frtnál többet egy-egy ily helyre kinevezendő anyakönyvvezetőnek fizetni nem akar, a vármegye közigazgatási bizottsága pedig — igen helyesen — annak kijelentése mellett, hogy ilyen fizetésért megbízható embert kapni nem lehet, nem is hoz javaslatba senkit a betöltendő állásokra.

Ha ez már nálunk, a Dunántul, hol sem a nemzetiségi viszály, sem a műveltségben való nagy hátramaradás a viszonyokat nem komplikálja, így megy, milyen képe lesz majd a magyar állam tekintélyét növelni hivatott állami anyakönyvvezetésnek a tótok vagy oláhok lakta vidékek hátramaradt népénél, hol a községi jegyzők is alig állnak a műveltség nagyobb fokán, mint a mi községi bíráink egynémelyike, s a kik kellő kvalifikációval bírnak, azok többnyire lelkes apostolai a pánszláv vagy dákoromán eszméknek; képzelhető, hogyan fogják ezek, mint a magyar állam közhivatalnokai a magyar állam-eszme tekintélyét emelni.

Nem is szólva itt az anyakönyvvezetésből közvetlenül a községekre háruló új terhekről, a melyek épen csak úgy az állampolgárok zsebéből fedezendők, mint az állami kiadások, kétségtelen, hogy az állam-kasszáját is jobban ki kell nyitni, mint ezt annak idején a kormány és hívei híresztelték, mert itt nagy és fontos érdekekről: a családi és vagyoni viszonyok szilárdságáról van szó, melyet krajcáros gazdálkodásból nem szabad veszélyeztetni csak azért, hogy ne legyen igazuk azoknak, akik az állami anyakönyvvezetést drágasága miatt ellenezték.

Az államnak is, meg az egyes polgároknak is első és főérdekük a teljes megbízhatóság, a rend és pontosság az anyakönyvek vitele körül, ezt pedig teendőikkel túlterhelt tisztviselőkre tisztességes jutalomdíj biztosítása nélkül rádiktált kényszermunka mellett nem fogják elérni. A szükséges eszközök megvonása veszélyezteteti nemcsak a magánérdeket, de aláássa magának az intézménynek hitelét és tekintélyét is, mert: „olcsó husnak hig a leve!”

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A szétszórt család.

I.

Hernádvölgy, 895...

Szeretett hitvestársam!

Könyveket szeretnék hullatni szomorú állapotom felett, ha nem félnék, hogy könyveim árvízveszedelembé sodorják vízzel amúgy is bőven megáldott völgyünket. Miért nem követtem inkább a te tanácsodat, miért nem maradtam inkább otthon a mi napsütötte meleg vidékünkön.

Szomorúan tekintek végig világos ruhámon, melyben erdön, mezőn barangolni szándékoztam. Mint valami elpattant léggömb foszlányai lóg rajtam a ruha, csikossá téve mint egy zebra az eső által; szalmakalapom, mely alakját mint Proteus folyton változtatja, természetes vízfolyást alkot, melyből a víz egyenesen melleme csurog.

Mint ama bizonyos öregek mondják, e vidék tiszta, derült időben igen szép és kellemes. Minthogy azonban túl vagyok ötvenedik évemen, nem remélem, hogy e fenomenális katasztrófát valaha megérjem. — Már rég itthagytam volna ezen üdülő helynek csúfolt víztócsát, ha egyrészt nem sajnálnám az egész hónapra előre kifizetett lakbért, másrészt ha volna annyi bátorságom, hogy kockáztassam az utazást e tengeren át az egy mértföldnyire fekvő vasuti állomásig. Tétlenül ülök tehát itt a villában, melyet „Nappnyugat”-nak neveznek, talán azért, mert itt a nap sokkal korábban nyugszik le, semmint ráérne sugarait ide bocsátani; — úgy érzem magam, mint Noé apánk, csakhogy szobámban a bárka lényei közül csak a férgekkel mulathatok.

Levél ebbe az Isten háta mögötti vidékbe sohase jön. Az egyedüli levelek, a melyeket látok, a tölgyfák levelei, de ezek is csak növelik szomorúságomat, mert felhevült, akarom mondani lehűtött fantáziámnak arról susognak, hogy mily kellemesen töltöd te el idődet a mi kedves, meleg otthonunkban, gyermekeink körében. De legyen elég ebből a Jeremiás siralmából; ölel és csókol mindanniatokat agyonázott atyátok stb.

II.

Mehádia...

Kedves férjem!

Ne csodálkozzál, hogy innen írom leveletem, az orvos rendelésre jöttem ide a tanácsosnéval, a ki ugyanazon betegségben szenved, mint én. Csakhogy míg ő férje felszólítására jött ide, addig egy bizonyos valaki, valahányszor a fürdőzészéről volt szó, tréfával szokta volt elútni a dolgot. — — — Minthogy te az idén először, mióta házasság vagyunk, használd fel vakációdodat arra, hogy egy üdülő helyre menj, én is felhasználtam az alkalmat régi tervem keresztülvitelére és így legalább megkíméltelek bizonyos magyarázatoktól, melyeket úgyis gyűlölsz. — — —

Különben nincs valami irigylésre méltó helyzetünk e fürdőben. Fürdő! igen ez a legáltalános elnevezés: egész nap fürdünk. Mig nálad szakad az eső, itt kannával öntik! Legtávolabbi utam eddig a veranda volt, hol kávézt szoktunk inni tejjel, melybe úgy látszik szintén esett. Két fiunk naphosszat az utakon lubickol vagy a csurgás alá áll.

Ilonka és Jóska otthon vannak, Maris majd el látja a házi teendőket. Unalmamban eszembe jut Ilonka jövője. Mi lesz vele? Tudod, hogy már a huszonkettedikben van? Valamennyi barátinője férjhez ment már! — — — Azt hiszem Tölgyesi szolgabírónak komoly szándéka van, ha augusztusban hazajön, majd meghívom egyszer ebédre. — — — Szinte látni vé-

lem, mint rázod erre a fejedet; mindig azt hangosztatod, hogy a fiatal embernek magának kell a szükséges lépéseket megteenni, édes Istenem! manapság a jó parthie után két kézzel kell kapni. — Isten veled! Az ég is, meg a jövő is szürke, de hát „a felhőből jó az áldás” mondja a költő. Csókol stb.

III.

Tómalom...

Szeretett mamám!

Mindenekelőtt bocsánatot kérek, hogy eltávoztam onnan hasulról. T. i. barátnóm férjével meglátogatott és minthogy egyedül talált otthon, ugyszólván erőszakkal vitt el birtokára, Tómalomra. Toilettejeimet magammal vittem ugyan, de sajnos, mind a szekrényben függenek és napról napra szomorúabban nézem őket, mint valami régiség gyűjtő az ő múkinceit. Valóságos öszönvisben élünk itt, csakhogy bővített és javított kiadásban. Mióta itt vagyok, nem láttam még mást, mint homályos ablaküveget, és nem hallottam mást, mint az eső kopogását és mennydörgést. Valósággal irigylem Jóska, ki otthon kényelmesen dolgozik a szobájában és a kinek épen most írni akarok, hogy megkérdessem, mint folynak dolgai és hogy barátja a szolgabíró — Hívnak ebédre! — Szárasabb viszontlátásig csókol stb.

IV.

Magas Tára...

Kedves Ilonka!

Jó reggelt! Bizonyára csodálkozol, hogy én ily „magasból” írok néked, de hát nekem se volt kedvem magányosan őrszni a házat, hanem rögtön visszám bevezése után kirándultam ide a szép hegyekbe. Szép hegyek? Ugyancsak nem láttam eddig semmit a szépségükből, a sok víztől. Ha legalább hó lenne! De ez az örökös eső és köd! Már negyedik napja vagyok itt a hegytetőn és várom a kilátást, de eddig még semmi kilátás a kilátásra. Már régóta itt

* **A kis lutri megszüntetése.** Biztos forrásból értesülünk, hogy a pénzügyminisztérium lottójövedéki osztályában most több irányban folytatnak tanulmányokat a lutri elvből elhatározott megszüntetésének tényleges keresztülvételére nézve. A tanulmányok főleg a kiállításai osztályosajáték statisztikájára, a kibocsátás és üzem módjára irányulnak, mert a kormány készségesen folytatná az osztályosajátékok rendezését a jövőben is, ha ez rá nézve előnyösnek bizonyul. A kiállításai osztályosajáték az állam egy millió forintot kap, vagyis annyit, a mennyit a kis lutri jelenleg hajt s a mellett az osztályosajátéknál az állam minden felelőssége, fáradsága és szavatossága fölösleges. Az osztályosajátéknek ily formában való keresztülvitele tehát azon sarkallik, hogy a lottómonopóliumot egyes pénzintézetek bizonyos összegért, ez esetben egy millióért megváltják.

Hirek.

Pécs, 1895. július hó 10.

— **(Kossuth Ferenc Szegzárdon.)** A tolnavármegyei függetlenségi és 48-as párt legutóbb — mint említettük — Szegzárdon Boda Vilmos országgyűlési képviselő elnöke alatt tartott értekezletén, melyben a vármegye függetlenségi és 48-as párt vezérferfiái és Szilva István orsz. képviselő is részt vettek, elhatározták, hogy tekintet nélkül a pártszakadásra, megesserte az 1884. program alapján újra szervekednek és a Szegzárdon tartandó szervezkedő közgyűlésre Kossuth Ferencet is meghívják.

— Kossuth Ferenc a hozzáintézett levélre — mint értesülünk — most válaszlóval a levélben tudatta Boda Vilmos pártelnökkel, hogy a meghívást elfogadja és szeptember 22-én érkezik Szegzárdra, hogy a párt szervezkedő közgyűlésén részt vegyen.

— **(A pálya folytatása.)** A pécsi főreáliskolában a f. évben érettségét tett kilenc tanuló a következő pályaválasztást jelentette be: Bölcsészeti szakra megy 2, jogira szintén 2, mérnöki, építészeti, gépészeti, bányászati és hivatalnoki pályára pedig 1—1 tanuló határozta el magát.

— **(Anyakönyvi felügyelő.)** Ma, 10-én járt le a pályázat, melyet a belügyminiszter az állami anyakönyvi felügyelői állásokra hirdetett. A fővárosi lapok szerint a pályázók száma igen nagy. Lesz tehát munka a belügyminisztériumban, míg a sok pályázó közül a legérdemesebb 23-at kiválogatják. Hogy Pécsen ki lesz a felügyelő, azt még nem tudni. Pécsről a többi közt tudunkkal Baross Kálmán megyei árvászeki ünök pályázott erre az állásra.

— **(Térzene.)** A 44. gyalogezred zenekara holnap, csütörtökön délután fél 7-től fél 8-ig Kristóf Tódor karmester vezénylete alatt térzenét ad a következő műsor mellett: 1. Carmen induló Sommer-től. 2. Az „Ilka“ opera nyitánya. 3. Tavasz hangok, keringő Strausstól. 4. Fáklyatánc Mayerbeertől. 5. Fioretta polka (teljesen új.) 6. Promenáda egyveleg (először.)

hagytam volna e helyeket ha nem restelleném, de utóvégre is kifogyok a türelemből és . . .

Azért szakítottam félbe levelem, mert az égen egy kis kék folt lett láthatóvá, mind futottunk ki, mintha csak egy üstökös jelent volna meg, de mire kiértünk, márejtűnt és ismét szakad az eső, intra et extra muros.

A ház miatt ne a aggódj; ha tolvaj akarna betörni, Sajó ugatása majd elűzi, ha pedig Marist megpillantja, bizonyosan elfut.

Isten veled! Örizz meg egy kis száraz helyet szivedben, bátyádnak

V. Jósának.

Tisztótt Kedves Ténaasszony!

Nagyon sajnálom, hogy mindnyájukat ujan rozsdó érte, én egészen jó mögvónék, egész nap a verandán ülök a Sajóva és kötök. A krézpapa evitte a Lajoskát magából, a hun egész nap a kertbe jácik, más nem történt. Itt vót a mut hétón a főszolgabíró ur Tögyes, e gyütt a szüleibő látogatóba és mindönrü kikérdőst, különösen az Ilonka kisaasszonyru és na gyon sajnája, hogy nem vótak itthun.

Kezeit csókulja

Margit

Ez a hír úgy hatott mint villám csapás a derűt, vagy jobban mondva, mint napaugár a borus időben. Mama sürgős leveleket bocsátott szét, a szétszórt családtagokhoz és vasárnap négy kocsi jött bőrdőkkel és dobozokkal megrakva a város négy irányából hasa felé. Egyesült erővel iparkodtak megérkezésüket észrevétni, de dörömbözéseikre csak Sajó örömvonításai feleltek. Maris u. i. szeretőjével egy nyalka hadíval kirándulásra ment, lakatost pedig, vasárnap lévén, nem lehetett sehoh se találni. Az ajtó

— **(Színészeink Balaton - Füreden.)** Somogyi társulata, befejezván a kaposvári tartózkodási idejét, csütörtökön éjjel indult Balaton-Füredre; a somogyi szobbi vicinális vasuton utazott a társaság Boglárig, hol hajó várt rájuk. Az első előadást szombaton tartották.

— **(Öngyilkosság egy csirkéért.)** Gyimóthy Mihály palfai földműves csirkét lopott a szomszédjától, s a följelentésre a csendőrök házkutatást tartottak nála, ott találva az áruló tollakat, de Gyimóthy előbb elmenekült a csendőrök elől, és csak másnap találták meg a holttestét a Sár-Szent-Lőrinc községhez tartozó felső-rácegresi pusztá melletti kutban.

— **(A tanulók vallása.)** Nem érdektelen az a kimutatás, mely a pécsi főreáliskolába járt tanulókat vallás szerint osztályozza. E szerint róm. kath. volt 200 tanuló, gör. kath. 1. gör. kel. 2, ev. ref. 10, ág. ev. 15 és izraelita 187.

— **(Kánikulai rendelet.)** A forró nyári napok beálltával az előjáróság felhívja a háztulajdonosokat, hogy házaikat tartsák tisztán, udvaraikban a szemetet felgyülni ne engedjék és a félreeső helyeket gondosan fertőtlenítsék. A rendelet ellen vétőkre nagyobb pénzbírságot fognak kivetni — Budapest.

— **(Tanulók cserébe.)** A fiumei kir. gimnázium tanára, Czink Lajos földink, már évek óta közvetíti magyar és olasz gyermekeknek kicserélését, a minék nyilvánvaló haszna az, hogy a gyermek a rendes tanulmányai elvégzésén kívül megtanulja azt a nyelvet, mely rá nézve idegen, így a magyar fiu egy év alatt perfekt beszél olaszul, és az olasz gyermek megtanul magyarul. Az ország többi részéből már számosan cseréltek el egy-két évre gyermeküket fiumei gyermekkel. Pécsről most megy a második tanuló — Czink tanár közvetítése folytán — Fiumébe olasz szóra.

— **(Hol tudható meg a pontos idő?)** Sehol máshol, mint egyik helybeli szállodában, a melyet névleg csak akkor nevezünk meg, ha valaki arra különösen kíváncsi. Hogy miért éppen egy szállodában tudható meg a pontos idő, annak is megvan a maga oka. Van annak a már sokszor említett szállodának egy „omnibusz“-a, mely minden vonatérkezésre lehozatik két ló által. Abban az omnibuszban ül egy arany sujtásos sapkájú marcona kinézésű „Lohndiener“, ki minden egyes esetben ölében visz egy barnára festett, görögdiunye nagyságu fal órát, melyet azután a vasuti állomáson pontos idő szerint megigazít s a szálloda vendégei a legpontosabban oszthatják be idejüket. Az eszme nagyszerű! A Lohndiener találékonyságára vall, s hisszük, hogy e szálloda rövid idő alatt világhírű lesz. (A Lohndiener azért viszi magával a falórát, hogy meglássa beérnek-e a nyugdíjas lovak másfél óra alatt az állomásra? A szedőgyerek!)

— **(Felhőszakadás.)** A daruvári tüdőbetegnap felhőszakadás lepte meg s az ár olyan hatalmasra növekedett, hogy roppant károkat okozott. Hét ember hír szerint a hullámokba vészett. A vasuti forgalom szünetel.

nyílásában azonban egy a sarkán behajtott vizitkártya volt:

Ugyanekkor azonban Hernádfalván, Mehádián, Tómalmon és Tatra ormán kisütött a nap és állandó szép idő állt be.

Carolus.

Enyelgés.

— Olyan jól érzem itt magamat nagysádnál, hogy ki sem mondhatom.

— Miért is ne — válaszola Kovácsné — magam is nagy barátja vagyok a lakályosan berendezett szobáknak, orvos ur! S most, hogy tiz évi távollét után ismét visszatértem . . .

— Hogyan, ön tiz évig volt távol, asszonyom? — Hát még nem mondtam meg? Nem beszélünk erről mindjárt az ön látogatása alkalmával? No de vigasztalódjék doktor, most már itt maradok életem végéig.

— És Malváry hirtelen lehajolt a forró csókot nyomott Kovácsné kezére.

— Ejnye doktor ur! Csak nem képzeli, hogy ön miatt.

— Nem, bocsánat, de a kitörő öröm elragadott. Megjavulok majd az ön iskolájában

— Nagyon sajnálom, de én a neveléshez édes keveset értek.

— **(Előléptetett hivatalsszolgák.)** A pécsi kir. törvényszék elnöke Dombai János és Dömötör József pécsi törvényszéki II. oszt. hivatalsszolgákat I. osztályu; Lengyel János pécsi járásbírói, Antal József pécsi törvényszéki és Gál János dárdai járásbírói III. oszt. hivatalsszolgákat II. oszt. hivatalsszolgákká léptette elő.

— **(A kaposvári cukorgyárban.)** Mint levelezőnk írja, lázasan folyik a munka már húzamosabb idő óta. Most készítik az ugynevezett homokcukrot Olaszország számára, melynek vámjatudvalevőleg sokkal kisebb, mint a jegeces vagy süveg cukoré. A legutóbbi megrendelés mintegy 20.000 métermázsát tesz ki, mely aztán rendeltetési helyére küldetik.

— **(Gazdaasszonyok réme.)** Meglehető baromfi hiány mutatkozott már egy hét óta napról napra Hannay kanonok udvarában. Hol őt, hol 10 szárnyas állat hiányzott egyik reggelről a másikra. Főit a ház ura cselédeit gyanusítani, mit tegyen hát? Ma délután általános házkutatást rendelt el a pincében s kamarákban, hátha oda tévedtek a fiatal kis csibék. Hosszas keresés után, mikor már az egész pincehelyiséget, kamarákat mind átkutatták, a nagy mennyiségben felhalmozott öl-fa rakást hanyták szét a cselédek, melynek tövében meg is találták a csirke tolvajokat. Egy jól táplált görény család hegyezte füleit a keresőkre, kik minden habozás nélkül néhány doronggal agyon is verték a gyenge csirkékre éhez tolvaj bandát. Jó példa ez, gazdaasszonyaink okulhatnak ebből. Zárják el jól szárnyas állataikat, nehogy hasonló eset tartsa örökös aggodalomban őket. Mi lesz télen, ha nyár közepén is a város közepébe hatol gazdaasszonyaink e réme?

— **(A felső-baranyai egyházmegye kögyűlése.)** mint beennünket értesítenek, az egyházmegyei elnökség újabb, — f. hó 6-án kelt körlevele értelmében a már közölt időben, aug. 6-án ugyan, de „elháríthatatlan okok folytán“ nem Sellyén, hanem Harkányban, a fürdő helyiségeiben fog megtartani. Előző nap délután előtanácskozás, következő napon pedig e. m. bírósági ülés fog tartatni. Így a gyűlés előreláthatólag három napot vesz igénybe. Mindenesetre alkalmasabb is a gyűlés tagjaira, kellemesebb hely a kies Harkány, mint a, minden törekvése mellett is, még igen falusias Sellye, hanem kérdés, hogy a gyűlés a fürdőzők, ezek a gyűlés kényelmét nem fogják e zavarni az évad legjavában? E tekintetben sok függ a fürdő ügyeit intézők tapintatától, mely bizonyára megtesz mindent, hogy a közönség érdekét a magáéval a legjobban összeegyeztesse. A gyűlés idejére lapunk részére tudósítói gondoskodtunk.

— **(Uszodák vizsgálata.)** A tisztí főorvos és a kerületi orvos ma délután az összes pécsi uszodákat hygienikus és orvos-rendőri szempontból alaposan megvizsgálta. Mindenütt és mindenben a legnagyobb rend és tisztaság találtatott.

— **(Az aratás)** sokkal gyengébb lesz az idén, mint hittük volna. Az utolsó nagy és bő eső a rozsdát rendkívül elterjesztették, a vetés ritka és a mi legnagyobb baj, tele van az u. n. kendermagfűszaggal, melyet az egész vetés 10—25%-ára tehe-

— Annál jobban fog érteni a megbocsátáshoz. Az enyelgést a szobaleány szakította meg, egy levelet hozván be Kovácsné számára, a melyet a szép asszonyka bizonyos lázas hirtelenséggel vett át s majdnem sértő mohósággal olvasott el. Átfutván a sorokat, a levelet összehajtotta és keblébe rejté.

Azután újra készen volt a csevegésre.

Malváry azonban elkomorodott.

— Mi rontotta meg annyira a kedvét? Talán hogy átfutottam ezt a levelet az ön jelenlétében? Igaza van, illetlenség volt tőlem.

S Malváry rövid szünetke után ismét visszanyerte előbbi vidámságát.

— Ne vessen ki asszonyom, de mikor azt a levelet hozták, csakugyan megmozdult bennem a féltékenység; egy pillanatig azt hittem, hogy beleegyezésem nélkül önnek senkitől sem szabad levelet kapnia.

— No lám, be szilaj szenvedélyek rabja ön. Pedig én úgy szeretem a leveleket! . . . Kapok is eleget.

De erre már felállt Malváry s távozni készült. Kovácsné azonban marasztalta.

— Csak nem hiszi, hogy szerelmes levelekről van szó?

— Sőt igen, asszonyom! Ki irhatna más levelet ilyen elragadó teremtésnek, mint ön. Sohase ne vessen . . . meg vagyok róla győződve, hogy össze is gyűjti őket mind s ott fekszenek valahol az imakönyve mellett rózsaszínű szalaggal átkötve.

— Szórol szóra igaz, — mondá Kovácsné, mi alatt megbékéltető pillantással közeledett Malváry felé. Mikor Malváryval megint letétette a kalapját, újra az előbbi pikáns hamissággal folytatá: . . . és hogy megmutassam, mennyire bizom önben, hajlandó vagyok önnek összes leveleimet megmutatni.

tünk, s melyben a legveszedelmesebb az, hogy az épen maradt szemét is elértekteleníti. Árpa és rozs kis közepes, vagy azon alul maradt termést adott. — Az esők miatt a júliusi permetezést nem végezhették, a peronospora az idejében permetezett szőlőkön is mutatkozik. — Egyébként a szőlő szép, kukoricák gyönyörűek.

— **(Szerelmi dráma.)** Egy somogyvári parasztleány beleszeretett Somogyváron a falu egyik módosabb parasztagadjának a leányába; a szülők ellenezték a házasságot, mert a leány a tavasszal bevált katonának. A szerelmesek — főképp a leány — nagyon elkéserekedtek a szülők keménységén s arra az önző és kegyetlen elhatározásra jutott, hogy ha már a leány nem lehet az övé, ne legyen másé sem. Miért e hó 2-ikán a leány kiment a Reslia nevű szőlőhegyen tartozkodó leányhoz s kicsalta őt azzal, hogy valami fontosat akar neki mondani. A mit sem sejtő leányra a leány revolverből kétszer rá lött: a lövések mellét érték, miért súlyosan sebesült és életmaradásához nincs remény. Még az napon bezállították a marcali kórházba. A leány elmenekült, de úgy látszik, furdalta a lelkiismeret; mert midőn tudomására jutott, hogy a leány állapota reménytelen, bement Lengyeltótiába s jelent kezett a járásbírósnál.

— **(Műtét elől a halálba.)** Szegzárdon, a Kramarics János szegény csizmadia felesége, — mint levelezőnk írja, — már félév óta feküdt beteg az ágyat, és a napokban az orvos tudtára adta, hogy csak úgy lehet életét megmenteni, ha műtét alá veti magát. Ettől a beteg 28 éves asszony annyira megijedt, hogy ma hajnalban, míg férje aludt, a konyhában fölakasztotta magát. Három árva siratja a szerencsétlen asszonyt.

— **(Tragédia az örültek házában)** A stenjeváci országos tébolydában, mint Zágrábról írják, idegrázó jelenet játszódott le tegnap. Smedi Mátyás nevű dühöngő örült kitépve magát az apolók kezei közül, az emeleti folyosó nyitott ablakán átvette magát. Teste egy vonagló véres hústömeg volt, mikor fölszedték az udvar kövezetéről, s még csak órákig tartó iszonyu kínok után halt meg.

— **(Városatya és gazdasági tanácsos)** A Ribay kávéházban a minapi eső előtt a következő dia-, illetőleg trialognak voltunk fültanui.

Gazdasági tanácsos: Pincér, hozzon két pohár jeges vizet.

Pincér: Igenis, kérem alásan. (fél perc múlva.) Tessek, kérem.

Gazdasági tanácsos ujságot olvas. Három perc múlva jön a városatya.

Városatya: Áh, szervusz, te itt?

Gazdasági tanácsos: Igen. Hát mit csudálkozol rajta? Új ide!

Városatya: Jaj barátom, ez már csak kiállhatatlan. Kutyá meleg napok járnak. Ma már kétszer kellett fürödnöm. Aztán a szél is folyton fu, csupa por az ember. Az utcáknak csak úgy mutatják meg a vízöntő hordókat, a házak elejét nem öntözik, még a király utcában sem. Azért fizetünk mi adót, hogy még az utcára se mehessünk ki a nagy por miatt? A feleletről nem számol be riportertünk.

Malváry nem tudta eltitkolni örömet, hanem azért mégis szabadkozott a gavallérságára hivatkozva, nem fogadta el a bizalom ennyire menő ajánlatát.

— No de jöjjön, olvassa el legalább a levelek címzéseit. Ugy tudom, hogy önök a pusztá címzésből s a betűk vetéséből is sok titkot meg tudnak fejteni. Igy megismerkedik majd életem történetével is.

Malváryt csakugyan leültette a kíváncsiság újra. Kovácsné pedig íróasztala zárás fiókjából csakugyan előhozott egy rózsaszínű szalaggal átkötött nagy csomag levelet s odatette Malváry elé.

— No csak a címetek. — mondá, miután Malváry még mindig vonakodott.

— Ha éppen parancsolja, . . . — s kezébe véve az első levelet, következő címet olvasta le: Berki Iluskának.

— Leánynevem; egy intézetbeli barátnőm levele, melyet akkor írt, mikor az első hosszú ruhát kapta. Van ott még vagy husz olyan levél.

— Emezeken már csak Ilusnak címezi barátnője nagysádot — szólott egy kissé belemelegedve Malváry.

— Óh azokat a leveleket nem barátnőm írta már, hanem bátyám. Nézze csak meg, mi van azokban a borítékokban. Vagy igaz, gavallérsága tiltja, hát elmondom inkább élőszóval. Akkor tizenhét éves voltam, bátyám pedig 23 es katona. Beleszeretett egy angyali teremtésbe, a kit azután oltárhoz is vezetett. Éo voltam a bizalmasa, a leveleiben öntötte ki szívét előttem . . . tőle tanultam szeretni.

Következett egy újabb csomó levél, a melyeken kemény vonásokkal a „Berki Ilona k. a.” cím volt olvasható.

— Boldog idők, első szerelmem korszaka. Vö-

Közgazdaság.

Egy új fontos találmány.

Most, midőn a buza ára a minimumra hanyatlott, a gazdasági állatok értéke pedig oly csekély, hogy maholnap a gazda előtt az a kérdés fog fölállítani: hogy tartásuk egyáltalában érdemes e. E közgazdasági krízis közepette kétezeresen fontos az általunk leírandó találmány, mert ezzel a föld termőképességét a maximumra emelhetjük.

Mikovinyi Soma szabadalmazott módszere szerint készülő műtrágya, melyet polgári műtrágyának neveztek el, kettős szempontból tekinthető megbecsülhetetlen vívmánynak: a közgazdasági és a közegészségi érdekek szempontjából. A drága, legtöbbször a külföldről importált műtrágyák legjobb esetben is csak a gazdasági, az eddig használt terítőlenítő szerek pedig csak a közegészségi érdekeket elégíthetik ki, a Mikovinyi-féle rendszer mindkettőjük előnyeit egyesíti.

A föld termőképességének fokozása mindenkor fontos gazdasági cél volt, de annyira sohasem lépett előtérbe, mint Magyarország jelen közgazdasági viszonyai közt. A termények értékének csökkenése súlyos helyzetbe sodorta a magyar mezőgazdaságot. Minthogy pedig Magyarország, dacára a nagyipar legutóbbi időben nyert lendületének, első sorban még mindig földművelő állam, a mezőgazdaság bajait megérzik a termelés többi tényezői is, megérzi egész gazdasági életünk.

E bajok nem háríthatók el azzal, ha a kormányhoz vészkiáltásokat hangoztatnak; az orvoslás módjai igen tág teret engednek a vitatkozásoknak és kipróbálásuk fogantatba vételük annyi időt igényel, hogy ezalatt sok gazdaság pusztulhat el, ha művelője várakozó álláspontot foglalva, nem szedi össze minden erejét, hogy önmaga küzdjön meg az olcsó terményárak miatt reáharult bajokkal.

Hiába igyekeznek ezeket kiadásainak korlátozása útján csökkenteni; a földbirtokot terhelő adók és illetékek, a munkabérek, a gazdaság kezelése annyi kényszerű kiadást ró a gazdára, hogy a legszigorubb életmód és a teljes társadalmi abdikáció mellett is önkre megy, ha nem képes jövődelmőt fokozni. De vigyázni kell, hogy ez helyes eszközökkel történjen, főképpen pedig úgy, hogy a föld termőereje minél inkább kíméltessek.

Ma már kétségtelen, hogy termelés fokozására legalkalmasabb eszközök a trágyák.

Ezeket azonban a talaj természetének megfelelően és helyes arányban kell alkalmazni.

A kísérletek hosszú sorozata mutatja, hogy a természetes trágyák hatása nagyobb, mint az ásványos trágyáké, mert ezek a természetes trágyák adják vissza a földnek azokat a vegyelemzés által teljes precizitással meg nem határozott szerves anyagokat, melyek a humusz quintessenciáját teszik ki.

Ez igazolja azt a régóta kipróbált módszert, hogy az öntudatos és számítani tudó gazda igenis használhat ásványos műtrágyát, de fontolóra veszi, hogy az ásványos műtrágya csupán azért ad terméstebbletet, mert a talajban levő szervezeteket, az úgynevezett öserőt, a növényzet által felszívhatja és így

legényem írta azokat. Mikor férjemmé lett, Ilonából Ilka, még pedig Kovács Ilka lettem neki, a mint azt abból a másik csomóból láthatja. Milyen boldogok voltunk s milyen rövid volt az a boldogság! Alig tartott egy évig. Férjem orvos volt, hivatásának esett áldozatul, megmérgezte magát.

Malváry hirtelen letette a kezéből azokat a leveleket, a melyek olyan szomorúvá tették a szép asszonykát. Szeretett volna hamarosan más leveleket találni, olyanokat, a melyeknek emléke ismét felvidította volna a kedves méiázót. De nem talált, s szinte jól esett neki, hogy nem talált. Azután azonban eszébe jutott az a ma jött levél, a melyről azt sugta neki érzete, hogy az egymaga sokkal veszedelmesebb rá nézve, mint az az egész halom, a mely ott hevert előtte. Letérdelt s vak szenvedélyben a gavallérságról is megfeledkezve, kuicsolt kezekkel némán kérte azt . . . az egyetlen egy levelet.

Kovácsné magához tért. Mikor megértette Malváry kíváncságot, el is mosolyodott, sőt vidámmá lett. Szemeiben ismét felvillant az életkedv, homlokán a derű fénye játszadozott, arcából boldogság sugárzott. Elővette azt a levelet s vidámsága kitörését alig bírva fékezni, nyitva adta oda Malvárynak, hogy olvassa el.

A levél utolsó lapján állott:

„Holnap ilyenkor tehát ölelő karjaiba zár férjed

Kovács Béla.”

— Az ön férjét Edének hívták asszonyom . . . hebegé Malváry sápadtan.

— A másodikát Bélának hívják. Most lép ki a katonaságtól s itt nyit praxist, mert ő is . . . orvos. Remélem jó barátok lesznek

ettől a talajt megfosztja, tehát csak annyi ásványos műtrágyát alkalmaz, amennyit természetes trágyával pótolni képes. Az összes termények több-kevesebb foszforsavat, nitrogént, káliit igényelnek ugyan, de nem oly mértékben, mint a legeslegesültebb szerves anyagot és szerves hamut. Hiába tessünk nitrogént, foszforsavat oly földbe, melyből a szervezetek, az öserő ki vannak fosztva, az termést adni nem fog.

Ezeket a szerves anyagokat tartalmazza a Mikovinyi féle szabadalmazott trágya. Előállítására az 1883. évtől Radosnán igen rozsz minőségű talajon a műtrágyával történt kísérletek adtak alkalmat. Egy-másután jött használatba a kilialétróm és a kálitrágya, de a termés többete holdanként alig haladta meg az 50 kilót. Ez adta azt az eszmét, hogy a földnek első sorban szerves anyagra és hamura van szüksége, hogy a termőképesség fokoztassék. Mibelyt és eszmét a Mikovinyi féle szabadalmazott trágya használata által gyakorlati alkalmazást nyert, a termés már az első év után megkétszereződött és három évi használat után oly földön, mely azelőtt legfőlebb 2—2½ métermázsa gabonát termelt, 17 métermázsaát adott.

E legújabb kísérletek eredménye összehangban áll azokkal a tapasztalatokkal, melyekre a műtrágyák eddigi használata vezetett.

Liebig korszakot alkotott azzal az elmélettel, hogy a talajnak vissza kell adni azokat a szerves és humus alkatrészeket, melyeket a gazdasági növények által tőle elvonunk és használatba vették a legintenzívebb foszforsavat. De alkalmazása módját nem értették, a használt fahamu, csontliszthamu és egyéb anyagok foszforsavának fölöslege kilugzás útján nagyrészt elveszett. többi része nehezen oldható alkba menve át, kevés hasznára vált a növényzetnek.

Majd fölfedesték a kilialétrómot és a gazdák pazarul szórták a vetések közé; sok esetben a borsó, lőhere, paszuly és hasonló növények alá is, a mi igazán kárment köitekezés volt, mert a kilialétróm nitrogénja könnyen olvad, 20—25 nap alatt elillan és így megesik, hogy az így trágyázott növény épen akkor nem kap tápot, mikor a mag fejlődik.

A nem természetes trágyából készült ásványos műtrágyát óvatosan és csak a természetes trágyák kal arányban szabad használni. Ha valaki műtrágyát használ és elégséges istálló trágyája nincs, okvetlenül pótolnia kell sertéstrágyával, koncentrált marha trágyával vagy hasonlóval.

A pótlásra legalkalmasabb a Mikovinyi féle trágya, melynek mérhetlen előnye az összes egyéb természetes és műtrágyák felett, hogy bármily minőségű talaj termőképességét fokozza, anélkül, hogy kimeritené és a növényzet fejlődésére kártékony alkatrészeket nem tartalmaz számbavehető mennyiségben. Emellett olcsóbb a másfajta műtrágyánál.

E trágyának legbecesebb alkatrésze:

A humus quintessenciáját tevő szerves hamu	29%
Nitrogént fejlesztő, oldható szerves anyag	9%
Foszforsav	1%
Káli	1½%

(Vége kör.)

TÁVIRATOK.

— **Lakoma az olasz hajóraj tiszteletére.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A látogatóban levő olasz hajóraj tiszteletére tegnap fényes lakoma volt Portsmouthban, melyen az angol admirális első lord-tengernagya, Goschen elnökölt. Jelen voltak a yorki herceg és a genuai herceg. Goschen az angol királynőt és az olasz királyi párt köszöntötte fel, mire a genuai herceg felelt.

— **Megőrült színész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlinből sürgönyzik, hogy ott tegnap este Wesselsky színész a színpadon játékközben megőrült.

— **Vasuti katasztrófa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Montrealból érkezett kábel-sürgöny szerint tegnap a Grand-Trunk vonalon Quebec közelében két zarándokokkal teli vonat szétütközött; 25 ember meghalt, 30 súlyosan megsebesült.

— **Politikai párbaj.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Athénból jelentik, hogy képviselői összeszólalkozás miatt Wassiliadisz görög képviselő a hadügyminisztert provokáltatta.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENCZ.

TAISZ JÓSEF
kiadó.

6952. szám.
tkvi. 1895.**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekvisi hatóság közhírré teszi, hogy Fürst Ignác szilvási lakos végrehajtónak Simács András szilvási lakos végrehajtást szenvedő ellen 31 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróság területén levő Szilvás község határában fekvő a szilvási 180. sz. betétben + 1646. hsz. a. felvett szőlőből Simács Andrást illető felerészre 378 frt. kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1895. évi augusztus hó 2-án d. e. 9 órakor Szilvás község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 37 forint 80 krajcárt frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett 1895. évi március hó 30. napján.

A kir. törvényszék tkkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.**Vadászati bérlet hirdetés.**

A Somogyvármegyében **Lakócsa, Tótujfalu és Potony** község határában fekvő alapítványi erdőbirtokon

gyakorolható vadászati jog

három különálló részletben 1896. évi január hó 1-től számított hat (6) év tartamára zárt ajánlatu verseny útján haszonbérbe fog adatni.

1., A vadászati területek a következők: 1-ső részlet „alsó-erdő” 1082 $\frac{1}{10}$ k. h., a második részlet „Alsó Gerenda” 456 k. h. és a 3-ik részlet „Lug” erdő rész 664 $\frac{3}{10}$ k. hold.

2., A vadállomány óz, nyul, fácán, fogoly, szalonka

3., Az 50 kros bélyeggel és készpénzben csatolandó husz (20) frt bánatpénzzel ellátott, mindenik erdő részre külön-külön, szerkesztendő ajánlatok **1895. évi augusztus hó 22-ik napjának d. e. 11 óráig a közalapítványi tisztartáságnál Lakócsán (Somogy m.)** beadandók és ezekben a beajánlott évi bér számmal és betűvel olvashatóan kiírandó, továbbá kijelentendő, hogy ajánlattevő a haszonbéri feltételeket ösmeri és azokat feltétlenül elfogadja.

4., Az ajánlattevők közötti szabad választás joga tekintet nélkül a beajánlott összegre a Vállás és közokt. m. kir. Miniszternek tartatik fen

5., Később érkezett, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

6., A haszonbéri feltételek a vallás és közokt. m. kir. minisztérium erdészeti szakosztályában (5. ker. Hold-utca 8.) az erdőgondnokságnál Vaiszlón és a Lakócsai tisztartáságnál betekintethetők.

Vaiszló, 1895. évi július hóban.

A közalap. kir. Erdőgondnokságtól.**KOTZÓ PÁL**

gépészmérnök, Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt.

Ajánl 2 $\frac{1}{2}$, 3, 3 $\frac{1}{2}$ és 4 lóerejű **szöges cséplőkészleteket**, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű **sines gőzcséplőkészleteket**, hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerral.

Fa- és szénfűtésű és eredeti **CSZALMAFŰTŐ GŐZMOZGONYOKAT**

Továbbá R. CARRET & SONS fölülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakarító **COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT**, legjobbnak elismert brandtfordi amerikai kéveköto, legjobbnak elismert brandtfordi amerikai kéveköto, aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált rúdral. Sorvető- és szorvető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket. Kedvező feltételek.

Vidéki ügynökök keresetnek.

14556. sz.

tk. 1895.

Hirdetmény.

Somogy községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleszi keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis **az 1896. évi január hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1896. évi január hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1896. évi január hó 15-ig napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Pécsett, a kir. trvszék mint tkvi hatóságnál 1895. évi június hó 23-án.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki bíró.

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)